

[Elisabeth Arnold]

at selv om vi ikke i dag kan give tilslutning til den konstruktion, SF har foreslået her, så kan vi i løbet af en kortere årrække med stor fornøjelse være med til at gennemføre noget, der minder om dette forslag, fordi tiden simpelt hen arbejder for det, og vi vil anse det som et helt klart mål på længere sigt.

Jette Pors (CD):

Vi kan ligesom alle andre partier tilslutte os, at intentionerne er o.k., men vi er ikke helt så sikre på, at den fremgangsmåde, som er foreslået her, er den rigtige. Vi mener ikke, at det er tiden for opbygning af mere bureaukrati lige nu, og med den hast, tingene sker i Østlandene, mener vi godt, at vi kan tage det en lille smule besindigt.

I december måned, da beslutningsforslag nr. B 36 var til debat, tilkendegav jeg, at vi i CD har den opfattelse, at vi må vurdere hvert Østland for sig. Det gælder også i uddannelsesspørgsmål. Udveksling af erfaringer kan godt finde sted, uden at man lovgiver om det.

Danmark hører hjemme i EF også i disse spørgsmål. Det mener vi, men lad os nu se på det under udvalgsarbejdet.

Lysholm Christensen (KRF):

Danmark har i mange år været involveret i internationalt samarbejde omkring uddannelsesspørgsmål. Meritoverførsel og godkendelse af eksamener har vi kendt til længe, og undervisningsministeren har på udmærket vis beskrevet de mange aktiviteter, som allerede er i gang, så det skal jeg ikke gentage.

Fremtiden vil stille yderligere krav til udveksling, til anerkendelse af eksamener m.v. – det er der ingen tvivl om – og derfor ser vi gerne de eksisterende aktiviteter udbygget og effektiviseret, men jeg må sige, at vi har tillid til, at det eksisterende netværk er godt nok og et nyttigt redskab til opbygning af disse aktiviteter, og vi ser ikke noget behov for at opbygge et nyt system, som det er foreslået af SF.

Derfor må vi afvise det foreliggende forslag.

Gade (SF):

Jeg vil gerne fra starten aflive den tankegang, som nogle måske har om, at der med dette forslag skulle være lukket af for folkelige initiativer, for at knytte kontakter og for selvgroede initiativer. Det er det modsatte, der er tilfældet. Det er rent faktisk to helt forskellige ting.

Vor del af Europa er i opbrud; det kan ikke rigtig høres på denne debat – det burde kunne høres lidt mere. Der er ingen tvivl om, at der i den opbrudssituation, som Europa står i, hvor man drøfter hele Europas fremtid, er brug for en ganske bred vifte af initiativer og for at knytte kontakter, som også fru Birte Weiss har gjort rede for det.

Dette forslag handler hverken om det ene eller det andet i forhold til den problemstilling. Det handler derimod om at opbygge en samarbejdsmodel, som er åben for alle lande – ikke blot dem, der er tilknyttet Europarådet, men alle lande i Europa. Det er tankegangen.

Hvorfor nu det i denne situation, som Europa står i? Netop fordi det drejer sig om at give et tilbud om en konstruktion, at skabe en debat om, hvorvidt man kan lave en konstruktion, hvor alle lande har en indflydelse fra starten, ved opbygningen, også de østeuropæiske lande, hvor det ikke er gamle skel – EF-lande, EFTA-lande eller gamle østeuropæiske lande – det handler om, men lande, der er placeret i Europa, som netop nu diskuterer sin fremtid. Det er det, forslaget drejer sig om.

Derfor er der heller ikke noget i de begivenheder, der er sket, siden det blev fremsat den 7. december 1989, der har gjort det uaktuelt. Alle begivenheder siden den 7. december har gjort det endnu mere aktuelt at tage stilling til disse problemer. Dette giver os en mulighed for at sige til østeuropæiske lande: I skal ikke stå med hatten i hånden, her er en model for en diskussion, hvor I går ind på lige vilkår, hvor I har lige så megen beslutningsret som dem, der i forvejen arbejder sammen på disse områder – og med en vis styrke – først og fremmest i EF.

Så er der nogle, der har talt for, at EF kunne lukke op for sine ordninger. Det er vi fra SF's side fuldstændig enige i og har – som alle ved – arbejdet aktivt for det i alle årene. Det er glædeligt, at der er sket fremskridt, f.eks. med Erasmus-programmet, det er jeg også helt enig med ministeren i, men det er selvfølgelig lidt trøls, at det ikke fra starten også er åbnet for de østeuropæiske lande, der vil være med.

Men når det alligevel ender med en afvisning hos de fleste ordførere, må det være, fordi man ønsker, at samarbejdet fortsat skal ske i EF. Jeg skal ikke tage fru Birte Weiss med under den konklusion, fordi hun sagde det modsatte. Men om de øvrige ordførere må jeg så sige, at det er,